

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 15 oktober 2019 met nummer RvVb-A-1920-0172
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0092-A

Verzoekende partijen	1. de nv DELVOYE ART 2. de heer Wim DELVOYE vertegenwoordigd door advocaat Gwijde VERMEIRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 301
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkommende partij	de nv PROXIMUS vertegenwoordigd door advocaten Herman DE BAUW en Bart MARTEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 99

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 8 oktober 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 augustus 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een nieuw telecomstation met buispyloon op het perceel gelegen te 9090 Melle, Geerbosstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nr. 676A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 10 december 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 22 januari 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 juni 2019.

Advocaat Gwijde VERMEIRE voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Anne-Sophie CLAUS *loco* advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Laura JENSSENS *loco* advocaat Bart MARTEL voert het woord voor de tussenkomenende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 23 januari 2017 werd reeds een aanvraag ingediend op perceel 675N ter hoogte van de elektriciteitscabine langs de E40, maar het dossier werd naar aanleiding van een ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer op 17 maart 2017 ingetrokken.

Op dit perceel en de aanpalende percelen werd op 6 oktober 2017 door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van twee windturbines met bijhorende infrastructuur met als aanvrager de nv Eneco Wind Belgium, alsook een stedenbouwkundige vergunning voor één windturbine met bijhorende infrastructuur met als aanvrager de nv EDF Luminus. Beide vergunningen zijn het voorwerp van een vordering tot vernietiging bij de Raad uitgaande van de verzoekende partijen en zijn gekend onder rolnummers 1718/RvVb/0219/A en 1718/RvVb/0220/A.

Het gebouw dat zich op het terrein bevindt, het huidig dierenasiel Animal Trust, werd vergund op 13 augustus 1973.

2.

De tussenkomenende partij dient op 11 april 2018 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “de plaatsing van een nieuw telecomstation met buispyloon” op het perceel gelegen te Melle, Geerbosstraat zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, vastgesteld met koninklijk besluit van 14 september 1977, in agrarisch gebied.

Na het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 mei 2018 tot en met 12 juni 2018, dienen de verzoekende partijen laattijdig op 20 juni 2018 een bezwaarschrift in.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 7 mei 2018 gunstig:

"Het Departement Landbouw en Visserij heeft uw adviesaanvraag betreffende 'Plaatsing van een nieuw telecomstation op de terreinen van Animal Trust in Helle' vanuit landbouwkundig standpunt onderzocht en formuleert een gunstig advies om volgende redenen:

De aanvrager is een telecomoperator en wenst een nieuw telecomstation te plaatsen op een bedrijfssite die gevat zit tussen een voorliggende autosnelweg en een achterliggende spoorweg.

Gelet op de aard van de aanvraag en de plaats van inplanting zijn er uit landbouwkundig oogpunt geen bezwaren tegen de voorgestelde werken. Deze werken veroorzaken geen bijkomende aantasting van bestaande landbouwstructuren."

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer – Dienst Luchtvaart adviseert op 15 juni 2018 voorwaardelijk gunstig:

“Naar aanleiding van uw brief, deel ik u mee dat het Directoraat-generaal Luchtvaart, in akkoord met Defensie, geen bezwaar heeft tegen het in onderwerp vermelde project op voorwaarde dat de opgegeven bouwhoogtes, vermeld op voorgelegde plannen, niet worden overschreden.

Het project bevindt zich in een zone categorie B (langs een autosnelweg). Gezien de gevraagde hoogte van 33m AGL (above ground level) is geen bebakening vereist.

Indien er kranen worden gebruikt die 40m AGL of hoger zijn, dan dient er een dag en nachtbebakening te worden aangebracht zoals in overeenkomst met de circulaire GDF-03 (<http://www.mobiliteitbelgium.be/n1/luchtvaart/circulaires/gdf/>).

De bouwheer dient Defensie tenminste 30 werkdagen voor de aanvang van de werkzaamheden schriftelijk op de hoogte te brengen van de begindatum, de juiste positie in Lambert 72-coördinaten, de totale hoogte van het obstakel. De referentie van Defensie vindt u onderaan terug (...). Bovendien wordt er gevraagd aan de verantwoordelijke voor het project tijdig de relevante informatie (plaatsen van kranen,...) via e-mail op te sturen aan (...).”

Het college van burgemeester en schepenen van Melle adviseert op 19 juni 2018 gunstig:

“ ...

7 Advies gemeentelijk omgevingsambtenaar

Het college van burgemeester en schepenen neemt kennis van het verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaar van 14-06-2018. Het advies is: gunstig.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar heeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

A planologische toets

Alle gevraagde handelingen zijn op basis van een afwijking verenigbaar met de geldende voorschriften. In agrarisch gebied kunnen rekening houdend met de onmiddellijke omgeving en de goede ruimtelijke ordening dergelijke infrastructuur met een beperkte ruimtelijke impact van algemeen belang. De aanvraag ressorteert onder de afwijkingsmodaliteiten voorzien onder artikel 4.4.7.§2 VCRO.

B wegenis

In toepassing op de artikelen 4.3.5 tot en met 4.3.8 van de VCRO kan gesteld worden dat de Geerbosstraat een voldoende uitgeruste openbare weg is. De aanvraag ligt niet in een reservatiestrook. Verder is het goed niet getroffen door een rooilijn.

C watertoets (decreet integraal waterbeleid)

Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. Het betrokken goed is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is van toepassing op de aanvraag

D Mer-screening

De aanvraag heeft geen betrekking op een project als vermeld in bijlage I, II of III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten, onderworpen aan milieueffectrapportage (milieueffectrapport).

E natuurtoets

De aanvraag is niet gelegen in een beschermd gebied. De geplande werken of activiteiten veroorzaken geen vermijdbare schade aan de natuur.

F Erfgoed/archeologietoets

De aanvraag heeft geen betrekking op vastgesteld of beschermd onroerend erfgoed.

G mobiliteit-MOBER (transport en verkeersveiligheid)

De aanvraag heeft geen effecten op de mobiliteit.

H Decreet grond- en pandenbeleid

Niet van toepassing

I Scheidingsmuren

Niet van toepassing

J Milieuaspecten

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is van toepassing op de aanvraag.

De motiveringsnota bevat een uitgebreide toelichting over de milieuaspecten. Deze worden bijgetreden.

K Goede ruimtelijke ordening

Dergelijke constructies worden best ingeplant op locaties waar grootschalige infrastructuur aanwezig zijn. Zodoende worden de open plekken onbebouwd gelaten. Op deze plek is er zowel een autostrade, E40, op ca 230m afstand als een spoorlijn op ca 200m. Tevens wordt er nog een windturbine gepland op hetzelfde perceel. Men mag dus stellen dat er een clustering van infrastructuur aanwezig is en zelfs bijkomend gepland wordt.

De aanvraag zelf bevat het plaatsen van een pyloon van 30m + 3m antenne, buitenapparatuur 80cm B x 370cm L x 235cm H, een betonplaat 600cm x 600cm, toegangsweg 105cm B x 237cm L, rondom een omheining van 222cm en tenslotte het rooien van één boom en het heraanplanten van één boom.

De handelingen zijn niet hinderlijk voor de goede ruimtelijke ordening.

I Resultaten openbaar onderzoek

Geen bezwaarschriften ingediend.

...

De verwerende partij verleent op 17 augustus 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. Zij beslist:

“ ...

VERPLICHTINGEN VANUIT EUROPESE REGELGEVING

Milieueffectrapportage

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I, II en III van het Project-m.e.r.-besluit. Bijgevolg dient voor de aanvraag geen milieueffectenrapport of MER-screening opgemaakt te worden.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst

aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het project voorziet in een beperkte bijkomende verharde oppervlakte en ligt niet een mogelijk of effectief overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid geoordeeld wordt dat de aanvraag geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op het watersysteem.

Het advies van het college van burgemeester en schepenen betreffende de watertoets is gunstig.

ARCHEOLOGIE

Vermits de aangevraagde werken niet ressorteren onder de bepalingen van art. 5.4.1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, dient geen archeologienota te worden opgemaakt.

INHOUDELIJKE BEOORDELING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

De nieuwe pyloon is noodzakelijk om enerzijds de bedekking op de E40 en anderzijds die op de spoorlijn 50A (Brussel-Oostende) te optimaliseren. Ook de omgeving rondom de site wordt op deze manier van een verbeterde bedekking voorzien.

Het project voorziet een buismast met een hoogte van 33m die wordt opgericht binnen een zone met bomen en struiken die aansluit op een populierenrij langs de Geerbosstraat. Tevens bevinden zich aan de overzijde van de autosnelweg enkele windturbines. Er kan gesteld worden dat de mast qua hoogte niet vreemd is in deze omgeving.

Het telecommunicatiestation wordt opgericht in de noordwestelijke hoek van het perceel 676a, tussen 2 dicht bij elkaar gelegen grachten en aansluitend op de Geerbosstraat, zodat het ruimtegebruik optimaal is.

Het telecommunicatiestation bestaat uit een slanke buismast met een hoogte van 33m, enkele technische kasten aan de voet van de mast met een maximale hoogte van 2,35m en een omheining bestaande uit een draadafsluiting van 2,2m hoog. Dit alles wordt op een betonsokkel van 6x6m voorzien die met een toegangspad aansluit op de voorliggende weg. Voor de uitvoering van de werken dient een boom gerooid te worden, er wordt voorzien in een heraanplant van een hoogstammige boom. De installatie wordt opgericht in een zone beplant met bomen en struiken, die aansluit op een populierenrij langs de Geerbosstraat. Hieruit kan besloten worden dat de visueel-vormelijke impact op de omgeving beperkt zal zijn.

Het project heeft geen impact op de mobiliteit of bouwdichtheid.

Er bevinden zich geen cultuurhistorische aspecten in de omgeving.

Het bodemreliëf blijft ongewijzigd.

Er worden geen effecten verwacht op gebied van hinder, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

Het project past in het optimaliseren van de communicatiedekking in deze omgeving.

De aanvraag strijdt met de geldende gewestplanbestemming, nl. agrarisch gebied. De aanvraag bevat een gemotiveerd verzoek waarbij voldoende aangetoond wordt dat het een werk van algemeen belang betreft en dat de ruimtelijke impact beperkt is, er kan bijgevolg toepassing gemaakt worden van de afwijkingsbepaling zoals voorzien in art. 4.4.7 §2 van de VCRO.

De aanvrager heeft een intentiebrief verstuurd naar andere operatoren, er zijn geen kandidaten om zich bijkomend op de site te vestigen.

De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (hoofdstuk 6 groen, afdeling 2 bomen §2).

De ingewonnen adviezen zijn (voorwaardelijk) gunstig.

Gedurende het openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend.

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

In de medische wetenschap is de discussie of en in hoeverre de nabijheid van niet-ioniserende elektromagnetische velden kan resulteren in schadelijke effecten op het menselijk gestel, nog steeds aan de gang. De blijvende discussie betreft hypothetische effecten die zich eventueel op lange termijn zouden kunnen voordoen bij veel hogere veldsterkten of bij andere frequenties dan de straling die traditioneel wordt gegenereerd door zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken. Het is algemeen erkend dat de hypothetische blootstellingsrisico's vele malen groter zijn bij het dagdagelijks contact met andere stralingsbronnen, zoals bijvoorbeeld GSM-gebruik (door de onmiddellijke nabijheid bij het lichaam), TV-zendstations (door de exponentieel hogere zendvermogens) of elektriciteitskabels (door de lagere frequenties). Desalniettemin moeten er ook bij zendantennes in het licht van de duurzame ontwikkeling en het voorzorgsbeginsel voldoende garanties zijn om schadelijke gezondheidseffecten uit te kunnen sluiten.

Een duurzame ontwikkeling is een ontwikkeling die in de behoefte van de huidige generatie voorziet, zonder de mogelijkheden om de behoeften van de komende generaties te hypothekeren. Eén van de basisprincipes van het begrip duurzame ontwikkeling is het voorzorgsbeginsel. Dit beginsel, dat afkomstig is uit het milieurecht, betekent dat de overheid niet hoeft te wachten met het nemen van milieubescherpende maatregelen tot een onomstotelijk bewijs geleverd is van schadelijke effecten, en legitimeert het handelen van de overheid om bepaalde mogelijk schadelijke activiteiten te reguleren.

Het door de Wereldgezondheidsorganisatie erkende ICNIRP (International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection) heeft in 1998 op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis blootstellingslimieten opgesteld die geacht worden de hypothetische gezondheidsrisico's volledig uit te sluiten. 4 W/kg wordt bij hogere frequenties zoals zendantennes beschouwd als drempelwaarde vanaf waar gezondheidseffecten, met name thermische effecten, kunnen worden waargenomen. Als beschermingsnorm voor het publiek wordt dit door het ICNIRP vervolgens 50 maal verstrengd, hetgeen resulteert in een blootstellingslimiet van 0,08 W/kg. 0,08 W/kg komt bij een stralingsfrequentie van 900 MHz overeen met een elektrische veldsterkte van 41,3 V/m. Deze voorzorgsnormen van het ICNIRP, die op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis beogen om ieder gezondheidsrisico volledig uit te sluiten, heeft de Raad van de Europese Unie op 12 juli 1999 overgenomen als aanbeveling voor de lidstaten (1999/519/EG).

Deze blootstellingslimieten worden regelmatig internationaal geëvalueerd. Het ICNIRP zelf heeft in een rapport in 2009 bevestigd dat op basis van recente wetenschappelijke gegevens er geen aanleiding is om de bestaande limieten als voorzorgsnormen in vraag te stellen. Het SCENIHR (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks van de Europese Unie) heeft in 2015 in een wetenschappelijke opinie geconcludeerd dat het bestaande wetenschappelijke bewijs geen enkel verband aantoonde tussen de blootstelling aan elektromagnetische velden onder de aanbevolen limieten en schadelijke gezondheidseffecten. Het onderzoek in het kader van het EMF (Electromagnetic Field) project van de Wereldgezondheidsorganisatie heeft tot gelijklopende resultaten geleid. Het departement LNE van de Vlaamse Overheid monitort en publiceert samenvattingen van de recente wetenschappelijke studies die in dit gebied verschijnen.

De Belgische federale voorzorgsnorm die tot 2009 werd toegepast, 0,02 W/kg zijnde 20,6 V/m bij een frequentie van 900 MHz, was nog eens gevoelig strenger dan de Europese en ICNIRP aanbevelingen. In het Vlaamse Gewest zijn vervolgens in 2010 voor vaste zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken voorzorgsnormen aangenomen die nog eens strenger zijn dan de federale normen. Dit gebeurde in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake

milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, dat op van 13 januari 2011 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd. De reglementering voor elektromagnetische golven werd aldus in Vlarem II ingevoegd. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011.

Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen die krachtens VLAREM II worden opgelegd, voldoen (artikelen 2.14.2.1, 6.10.2.2, §1, 6.10.3.1 en 6.10.3.2 Vlarem II). De reglementering uit Vlarem II legt een individuele norm per antenne op, die geldt in de omgeving van verblijfplaatsen waaronder lokalen van woningen, scholen, crèches, ziekenhuizen, rust- en verzorgingstehuizen, alsook bedrijfsruimten waar werknemers zich regelmatig bevinden en speelplaatsen van scholen. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 3V/m (artikel 6.10.2,1 Vlarem)

Bovendien geldt ook een cumulatieve norm voor het totale stralingsveld van alle vast opgestelde zendantennes met een frequentie tussen 10 MHz en 10 GHz. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 20.6V/m (artikel 2.14.2.1 Vlarem II). De toepassing van de reglementering is derhalve reeds gebaseerd op de bestaande ruimtelijke context, waarbij de strenge voorzorgnorm wordt gecontroleerd en ten allen tijde dient te worden gerespecteerd op verblijfplaatsen.

Daarnaast geldt ook een cumulatieve norm voor het totale stralingsveld van alle vast opgestelde zendantennes met een frequentie tussen 10 MHz en 10 GHz. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 20,6 V/m (artikel 2.14.2.1 Vlarem II). Dit is derhalve de reeds als afdoende beschouwde federale voorzorgnorm, die voorheen slechts als individuele norm werd gehandhaafd. De individuele norm per antenne is tevens 4 keer strenger dan de grenswaarden die als voorzorgnormen worden aanbevolen door de Wereldgezondheidsorganisatie en de "International Committee for Non Ionising Radiation Protection" (ICNIRP) en de Europese Unie. De voorzorgnormen van het Vlaamse Gewest zijn dan ook in wereldwijd opzicht één van de meeste strenge en verregaande beschermingskaders.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft in haar advies over het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 vastgesteld dat de daarin ontworpen "blootstellingsnormen voor zendmasten" niet kennelijk onverenigbaar zijn met het voorzorgsbeginsel, en dat uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat het ontwerp met de nodige zorgvuldigheid is voorbereid, en dat daarbij aandacht is besteed aan het voorzorgsbeginsel. Dienaangaande dient ook te worden verwezen naar de Reguleringssimpactanalyse van 24 maart 2010 waarop de door de Vlaamse Regering uitgevaardigde Vlarem II regelgeving is gebaseerd.

Ingevolge artikel 6.10.2.2, §1 Vlarem II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne of de verandering van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest.

Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling, bevoegd voor milieuhinder van elektromagnetische golven. Een overtreding op deze bepaling is een milieu-inbreuk die wordt gehandhaafd overeenkomstig Titel XVI van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid. Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling die binnen het departement LNE van de Vlaamse Overheid bevoegd is voor milieuhinder van elektromagnetische golven.

Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 Vlarem II, wordt een conformiteitsattest alleen afgeleverd als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“1° de aanvraag van het conformiteitsattest voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 6.10.2.3, tweede en derde lid en artikel 6.10.2.7;

2° de berekeningen of metingen op basis van de elementen, vermeld in de aanvraag zijn correct;

3° op basis van de metingen of berekeningen voldoet de zendantenne aan de voorwaarden, vermeld in deel 2, hoofdstuk 2.14, afdeling 2.14.2 en deel 6 hoofdstuk 6.10, afdeling 6.10.2".

Met het conformiteitsattest wordt derhalve geattesteerd dat de zendapparatuur van de verschillende operatoren in overeenstemming is met de normen die in Vlarem II zijn vastgesteld. Indien die normen niet worden overschreden, wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd en dient aangenomen te worden dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat. Indien die normen worden overschreden, kan er geen conformiteitsattest worden afgeleverd, en dient de exploitatie van een zendantenne onmiddellijk te worden gestaakt.

De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd en opgevolgd, is operationeel. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze omgevingsvergunning niet in de weg staat.

Zoals de Raad van State in arresten heeft bevestigd, kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de gezondheidsrisico's van op een constructie te plaatsen zendantennes in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de ter zake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde voorzorgnormgeving.

Gelet op de grote bijkomende veiligheidsmarge in de Vlaamse normgeving ten opzichte van de op de bestaande wetenschappelijke kennis gebaseerde en reeds krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde internationale en Europese aanbevelingen en gelet op het feit dat de Vlaamse normgeving zowel de in de omgeving bestaande meest kwetsbare verblijfplaatsen als de gecumuleerde effecten van meerdere zendantennes in rekening brengt, kan er worden aangenomen dat de naleving van de Vlarem II voorzorgnormen, thans in de voorliggende ruimtelijke context de naleving van het voorzorgsbeginsel garandeert.

Gelet op het voorgaande kan de inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening discretionair bevoegde vergunningverlenende overheid, gelet op de aard van het hypothetische stralingsrisico en de in iedere ruimtelijke context hoge bescherming uitgaande van de krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde reglementering in Vlarem II, er in alle redelijkheid vanuit gaan dat de gezondheidsrisico's uitgaande van de aangevraagde zendmast verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening.

De verleende conformiteitsattesten voor de exploitatie van de zendantennes, zijn afgeleverd door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en kan worden geraadpleegd op de website van LNE via de link [LNE kaart zendantennes](#).

In het concrete dossier is het conformiteitsattest voorhanden. Dit werd verleend op 12/01/2018.

Uit het verleende conformiteitsattest blijkt dat op de plaats waar het telecommunicatiestation zal worden ingericht, de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Gelet op, enerzijds, de normen die worden opgelegd, en, anderzijds, de bevestiging met het verleende conformiteitsattest dat die normen worden nageleefd, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlarem II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats.

Proximus verklaart op eer dat zij zal blijven voldoen aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, opgenomen in Vlarem II, gedurende de hele periode waarin het telecommunicatiestation in dienst zal worden gesteld.

Voor alle andere zendantennes, die ressorteren onder het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, aanwezig in de omgeving van het aangevraagde, wordt het gezondheidsaspect van de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd door de naleving van de norm die artikel 2.14.2.1 Vlarem II voorschrijft. De hiervoor afgeleverde conformiteitsattesten zijn te raadplegen op de website van LNE: [LNE kaart zendantennes](#).

Er bestaat in elk geval geen enkele redelijke aanwijzing van het bestaan van een eventueel risico op gezondheidshinder die de vergunningverlenende overheid ertoe zouden kunnen brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

De Vlaamse Regering heeft er doelbewust voor gekozen om technisch haalbare voorzorgsnormen uit te vaardigen die mits nageleefd in iedere concrete ruimtelijke context meer dan afdoende de naleving van het voorzorgsbeginsel respecteren. Zoals bevestigd in de Reguleringsimpactanalyse is er precies daarom afgezien van een vergunningsstelsel en heeft men in de plaats daarvan gekozen voor de conformiteitsattestverplichting. Dienaangaande dient er op worden gewezen dat, zelfs indien de vergunningverlenende overheid zou beschikken over de benodigde middelen en expertise voor een meting van de stralingseffecten van de zendantennes die kunnen worden geplaatst op de aangevraagde zendmast, een meer specifieke beoordeling op basis van de concrete ruimtelijke context die verder gaat dan de Vlaamse II normgeving, niet alleen niet nodig lijkt in het licht van het voorzorgsbeginsel maar ook op een wetenschappelijk-technisch redelijk verantwoorde wijze niet mogelijk lijkt. De volgende twee aspecten worden onder meer toegelicht in het rapport van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid van juli 2011 getiteld Inventarisatie en kritische evaluatie van internationale rapporten betreffende gezondheidseffecten van blootstelling aan radiofrequente elektromagnetische velden: methodologie, conclusies en beleidsaanbevelingen (LNE/OL20100026/10143/M&G), p. 77 en 79:

Ten eerste, doordat zendantennes op grote hoogte worden geplaatst en horizontaal worden geprojecteerd, zijn de stralingswaarden aan de voet van en in de onmiddellijke nabijheid van de zendmast precies zeer laag. Waar de zendprojectie op een hoogte komt waar er bewoning voorkomt, [waar er in dit geval geen sprake van is] dan is de stralingsblootstelling reeds exponentieel afgenomen, tot onder de strenge individuele normen. Waar er bebouwing aanwezig is in de onmiddellijke nabijheid van een zendantenne en op de hoogte van de zijwaartse zendprojectie, dan zal krachtens de Vlaamse II normgeving de zendantenne maximaal mogen opereren op een voldoende lage veldsterkte zodat ter hoogte van een verblijfplaats de voorzorgsnorm niet wordt overschreden.

Ten tweede dient men het effect van de nabijheid van zendantennes op de stralingsblootstelling uitgaande van het GSM-gebruik, dat als vele malen risicovoller wordt aanzien, mee in rekening te brengen. Hoe verder men zich van de dichtstbijzijnde zendantenne van het gebruikte mobiele netwerk bevindt, hoe sterker het signaal moet zijn dat de GSM zal uitzenden om de antenne te bereiken. In het bijzonder geldt dit wanneer men belt, hetgeen resulteert in een directe stralingsimpact op de schedel. Het gezondheidsrisico uitgaande van GSM-gebruik, dat bestaat uit identiek dezelfde niet-ioniserende elektromagnetische straling maar wegens de nabijheid wel groter is, neemt precies af in de mate dat men zich dichter bevindt bij de zendprojectie van een gebruikte netwerkantenne.

Bovendien dient de vergunningverlenende overheid op te merken dat art. 12.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, het toevoegen van zendantennes, het plaatsen van extra technische installaties of bepaalde vervangingen of verhogingen van bestaande zendmasten geheel vrijstelt van de stedenbouwkundige vergunningsplicht. Derhalve zal de vergunningverlenende overheid hoe dan ook zich niet kunnen uitspreken over de eventuele gezondheidsrisico's uitgaande van latere wijzigingen aan een initieel geconcipeerde zendopstelling. Deze wijzigingen zullen zich echter hoe dan ook veelvuldig voordoen, gelet op de verplichting tot site-sharing en de noodzaak voor een netwerk-operator om zendopstellingen aan te passen aan de wijzigingen aan de gebruikerszijde of

inzake de techniek. In al die gevallen zal alleen een conformiteitsattest moeten worden bekomen en geen stedenbouwkundige vergunning.

Wanneer echter het toevoegen van zendantennes of de vermelde bepalingen van Vlarem II hoe dan ook vereisen dat er een nieuwe stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet worden ingediend, dan wordt de vergunningsaanvrager erop attent gemaakt deze verplichting na te leven en in de mate van het mogelijke bij deze aanvullende vergunningsaanvraag het door Vlarem II vereiste conformiteitsattest bij te voegen.

De stralingsnormen respecteren het voorzorgsbeginsel, en zijn vele malen lager dan de internationale aanbevelingen. Voor zover de toepasselijke stralingsnormen gerespecteerd worden, zowel op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2, Vlarem II als op plaatsen waar de cumulatieve norm geldt, wat in voorkomend geval uit de conformiteitsattesten dient te blijken, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt. Er bestaat bijgevolg in elk geval geen risico op gezondheidshinder van een dermate omvang dat de vergunning ervan onverenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BESLUIT

Art. 1. Aan Proximus met als adres Koning Albert II laan 27 te 1030 Schaarbeek wordt de vergunning verleend voor het plaatsen van een nieuw telecomstation met buispyloon gelegen te Geerbosstraat te 9090 Melle, kadastraal gekend: MELLE: 1ste afd., sectie D, nummer: 676A.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Schending van artikel 105, §2, derde lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet)

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij is van mening dat het betrokken publiek alleen een beroep bij de Raad kan instellen als het tijdens het openbaar onderzoek een gemotiveerd standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend.

De verzoekende partijen dienden evenwel een schriftelijk bezwaar in buiten de periode van het openbaar onderzoek waardoor niet voldaan is aan bovenvermelde vereiste.

2.

Ook de tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen er niet in geslaagd zijn om, overeenkomstig artikel 105, §2, derde lid Omgevingsvergunningsdecreet, gedurende het openbaar onderzoek over de vergunningsaanvraag, een bezwaarschrift in te dienen. Zij bevinden zich evenmin in één van de uitzonderingsgevallen waarin van deze verplichting kan worden afgeweken.

3.

De verzoekende partijen antwoorden dat deze exceptie ondertussen achterhaald is door tussenkomst van het arrest nr. 46/2019 van het Grondwettelijk Hof van 14 maart 2019.

Beoordeling door de Raad

De raadsman van de verwerende partij en de raadsman van de tussenkomende partij stellen ter zitting dat respectievelijk de verwerende partij en de tussenkomende partij afstand nemen van de exceptie met betrekking tot de schending van artikel 105, §2, derde lid Omgevingsvergunningsdecreet.

De Raad aanvaardt de afstand van de vermelde exceptie.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen menen dat zij als natuurlijke persoon of rechtspersoon rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen zijn sinds 24 september 2008 eigenaars van het domein "De Bueren", gelegen aan de Kalverhagestraat 1 te 9090 Melle. Na de inbreng van een aantal percelen in de Stichting Wim Delvoye is de eerste verzoekende partij vruchtgebruiker en de tweede verzoekende partij blote eigenaar van een aantal belangrijke percelen, waaronder het kasteel en directe omgeving. Tevens is de tweede verzoekende partij bestuurder van zowel de eerste verzoekende partij als de Stichting Wim Delvoye.

Allereerst menen zij hinder en nadelen te ondervinden door de hoogte en het artificieel karakter van de vergunde constructies. De plaatsing van een vrij hoge gsm-mast van 33 m zal opvallend zijn in deze rustieke en agrarische omgeving. Van de rand van het domein De Bueren gezien (ongeveer 400 m) zou deze gsm-mast beeldbepalend worden. Voor de tweede verzoekende partij is het domein De Bueren een vrij regelmatig gebruikte verblijf- en werkplaats. Het kasteel (op ongeveer 800 m), de directe omgeving en het park errond zijn een bron van (niet enkel artistieke) inspiratie. Het project doet afbreuk aan het authentiek en landschappelijk waardevol karakter van de omgeving van het domein De Bueren.

Ze vrezen een zekere waardevermindering en een aantasting van de cultuurhistorische contextwaarde van hun eigendom. Het domein De Bueren werd bij ministerieel besluit van 9 november 1994 beschermd als monument.

De bestreden beslissing zou ook aanleiding geven tot een voor hen nadelige precedentswaarde teneinde andere en nog hogere constructies te gaan bouwen en exploiteren zoals windmolens.

Een ander nadeel en hinderaspect is de gezondheidsschade en de mogelijke gezondheidsrisico's die uitgaan van een zend- en ontvangststation met elektromagnetische stralingen.

Er zijn er ook de gemiste kansen op vroegtijdige inspraak, kennisneming van milieuinformatie, studie van alternatieven en richtlijnen van de dienst MER rekening houdend met opmerkingen van onder andere de verzoekende partijen, door het ontbreken van een project-MER of zelfs maar een MER-screening.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. Zij tonen niet aan rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen te kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

Nergens uit de stukken zou blijken waar de eigendom van verzoekende partijen zich bevindt ten opzichte van het telecomstation. De louter theoretische beschouwingen in het verzoekschrift worden niet concreet bewezen.

3.

De tussenkomenende partij betwist het belang van de verzoekende partijen niet.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 105, §2, 2° Omgevingsvergunningsdecreet (afgekort als OVD) bepaalt dat het beroep tegen een in laatste administratieve aanleg genomen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning bij de Raad kan worden ingesteld door 'het betrokken publiek'.

Artikel 2, eerste lid, 1° OVD definieert de notie 'het betrokken publiek' als volgt: "*elke natuurlijke persoon of rechtspersoon alsook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of bijstelling van een omgevingsvergunning of van vergunningsvoorwaarden waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn*".

Het door die bepaling gestelde belangvereiste mag niet op een overdreven formalistische of restrictieve wijze worden toegepast. Het bestaan van gevolgen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond. Het volstaat om redelijkerwijze aannemelijk te maken dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde gevolgen van de bestreden vergunning bestaat.

2.

De verzoekende partijen maken in hun verzoekschrift voldoende aannemelijk nadelige gevolgen te kunnen ondervinden van de bestreden beslissing.

In de uiteenzetting van het belang legt de eerste verzoekende partij uit eigenaar te zijn van minstens een deel van het domein 'De Bueren' dat bij ministerieel besluit van 9 november 1994 beschermd werd als monument. Ook na de akte van inbreng van 30 mei 2017 is de eerste verzoekende partij de vruchtgebruiker van onder andere het kasteel met park, huis en vijver. De tweede verzoekende partij is heden blote eigenaar van het vermelde kasteel met aanhorigheden en heeft daar een verblijf- en werkplaats. Ze menen dat de oprichting van en het zicht op het project de aanwezige cultuurhistorische waarde zullen aantasten en dat de waarde van hun eigendom zal verminderen.

Waar de eerste verzoekende partij de waarde van het als monument beschermde domein 'De Bueren' en omgeving, minstens wat betreft het deel in haar eigendom, tegen een ongunstige stedenbouwkundige impact van de vergunningsbeslissing wil beschermen, kan haar vordering niet als een vordering ter behartiging van het algemeen belang worden afgedaan. Dat haar maatschappelijk doel enkel bestaat in onder meer het promoten en aan- en verkopen van kunstwerken doet niet ter zake, evenmin het argument dat haar zetel daar niet gevestigd is.

Ter ondersteuning van haar belang verduidelijkt de tweede verzoekende partij dat zij voor een belangrijk deel werkt in haar atelier gevestigd in het domein en dat de groene omgeving inspireert tot artistiek werk afgewisseld met rust en creatieve bezinning. Zij legt ook uit dat het domein een geschikt kader biedt om klanten te ontvangen om zo kennis te maken met haar artistieke werk. De tweede verzoekende partij maakt bij dit alles voldoende aannemelijk dat het nieuwe telecomstation met buispyloon met een hoogte van 33 m te zien zal zijn vanuit het domein, waardoor volgens haar de genotswaarde van het domein en de schoonheidswaarde van het omliggend landschap zullen worden verstoord.

De tweede verzoekende partij maakt met haar omschrijving van de gevreesde hinder en de impact daarvan op haar woon- en werkklimaat voldoende aannemelijk dat zij het domein De Bueren ook als feitelijk verblijf gebruikt, al is ze daar niet gedomicilieerd. Dat het niet om een permanente bewoning gaat en dat zij daar niet gedomicilieerd is, ontnemt haar het rechtens vereiste belang niet.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen beroepen zich op de schending van het gewestplan Gentse en Kanaalzone, artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), artikel 4.4.7 VCRO, artikel 4.7.1 VCRO, artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (hierna Besluit Handelingen Algemeen Belang), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

De aanvraag is gelegen in agrarisch gebied en de aanvraag is dus in strijd met de gewestplanbestemming.

De verwerende partij verleent de gevraagde vergunning op basis van artikel 4.4.7, §2 VCRO dat stelt dat in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Deze handelingen worden verder uitgewerkt in het Besluit Handelingen Algemeen Belang.

Artikel 3 Besluit Handelingen Algemeen Belang wordt volgens de verzoekende partijen niet correct weergegeven in de bestreden beslissing. Zij geven het artikel weer, in de versie die zij hebben geraadpleegd. Hieruit leiden ze af dat een gsm-mast die hoger is dan 20 m niet kan aanzien worden als een bouwwerk met een ruimtelijk beperkte impact. De bestreden beslissing motiveert op geen enkele wijze waarom een hoogte van 33 m een beperkte ruimtelijke impact zou hebben.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing de tekst citeert van artikel 4.4.7, §2 VCRO en van artikel 3 Besluit Handelingen Algemeen Belang zoals deze laatst gewijzigd was op 23 februari 2017. Ze zet uiteen dat artikel 3 Besluit Handelingen Algemeen Belang reeds sinds het besluit van 9 oktober 2015 een toepassing bevat voor pylonen die minstens 20 meter hoog zijn. De verzoekende partijen hebben een tekst geraadpleegd die van toepassing was voor deze datum.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan heeft wel degelijk de juiste wetteksten toegepast. De bestreden beslissing is aldus juridisch correct gemotiveerd.

De toepassing van deze bepaling en dus de ruimtelijk beperkte impact van de vergunde buispyloon wordt in de bestreden beslissing ook afdoende gemotiveerd.

3.

Ook de tussenkomende partij wijst erop dat artikel 3 Besluit Handelingen Algemeen Belang, zoals het op het moment van de bestreden beslissing van toepassing was, correct in de bestreden beslissing werd geciteerd. De versie van deze bepaling die door de verzoekende partijen in hun verzoekschrift wordt weergegeven, betreft niet het artikel zoals het in onderhavige zaak van toepassing was. Er kunnen dan ook geen gevolgen uit worden getrokken.

Aangezien de pyloon, waarvoor een vergunning werd aangevraagd, de hoogtedrempel van 20 meter overschrijdt, betreft het een handeling van algemeen belang volgens artikel 3, §2 Besluit Handelingen Algemeen Belang. Dit heeft tot gevolg dat het een handeling betreft, die kan worden beschouwd als een handeling met een ruimtelijk beperkte impact, in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO. De vergunningverlenende overheid beschikt over een appreciatiebevoegdheid.

De verwerende partij is overgegaan tot een zorgvuldig onderzoek van de afwijkingsaanvraag en heeft de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO voldoende gemotiveerd. Ze heeft in deze beoordeling, anders dan wat de verzoekende partijen beweren, wel degelijk rekening gehouden met de hoogte van de constructie. Het is daarbij niet kennelijk onredelijk om te beslissen dat de constructie met een hoogte van 33 m een ruimtelijk beperkte impact heeft, gelet op de reeds aanwezige beplanting en infrastructuur, met name de populierenrij langs de Geerbosstraat, de autosnelweg, en enkele windturbines. De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn.

4.

De verzoekende partijen erkennen in de wederantwoordnota dat de correcte versie van artikel 3 Besluit Handelingen Algemeen Belang wordt weergegeven in de bestreden beslissing.

Ze zijn evenwel van mening dat de verwerende partij enkel verwijst naar een “gemotiveerd verzoek” van de aanvrager zonder enige kritische en concrete beoordeling hiervan. De verwerende partij heeft niet zelf afdoende concreet beoordeeld of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke bereik van de effecten van de handelingen. Er kan enkel rekening gehouden worden met de overwegingen in de bestreden beslissing en niet met het gemotiveerd verzoek van de tussenkomende partij in de aanvraag.

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag voor een nieuw telecomstation met buispyloon is gelegen in agrarisch gebied en dus in strijd met de gewestplanbestemming.

De verwerende partij verleent de gevraagde vergunning op basis van artikel 4.4.7, §2 VCRO dat stelt dat in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. De Vlaamse regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder dit toepassingsgebied vallen, wat leidde tot de vaststelling van het Besluit Handelingen Algemeen Belang.

Artikel 3, §2 Besluit Handelingen Algemeen Belang, zoals van toepassing op de aanvraag, luidt als volgt:

“ ...

§ 2. Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op :

(...)

12° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylonen minstens 20 meter hoog zijn;

(...)

De vergunningsaanvrager die de handelingen, vermeld in het eerste lid, wil uitvoeren, motiveert in zijn vergunningsaanvraag waarom die handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben.

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15 en 52 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke bereik van de effecten van de handelingen.

...”

De verzoekende partijen erkennen dat deze bepaling, zoals hier vermeld en toegepast in de bestreden beslissing, de in dit geval van toepassing zijnde versie betreft.

De argumentatie van de verzoekende partijen op basis van artikel 3 Besluit Handelingen Algemeen Belang zoals het van toepassing was tot 22 november 2015 kan niet leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

2.

Artikel 3, §2 Besluit Handelingen Algemeen Belang, zoals van toepassing op de aanvraag, bepaalt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan in zijn beoordeling van de aanvraag concreet onderzoekt of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen.

De verwerende partij beschikt bij de beoordeling over de impact op het ruimtelijk functioneren van het gebied over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan zijn beoordeling op dit punt niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. Evenmin is de Raad bevoegd om te oordelen over de opportuniteit van de bestreden beslissing. Bij zijn legaliteitscontrole is de Raad enkel

bevoegd om, op basis van de concrete gegevens van de zaak, te onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan de feiten, waarop zij haar beoordeling baseert, correct heeft vastgesteld en of zij op basis daarvan in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de gevraagde handelingen, conform artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2 Besluit Handelingen Algemeen Belang, een ruimtelijk beperkte impact hebben.

Wanneer de verwerende partij in haar beoordeling afwijkt van andersluidende adviezen en bezwaren, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij des te concreter motiveert waarom het aangevraagde al dan niet een ruimtelijk beperkte impact heeft.

3.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent het volgende vermeld:

“ ...

Het project bevindt zich ten zuidoosten van Melle tussen de spoorweg Oostende-Brussel (lijn 50A) en de autosnelweg E40.

De omgeving wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van akkers, hoogstammige bomen, de autosnelweg, spoorweginfrastructuur en een aantal windturbines. Op de site zelf bevindt zich een hondenkennel/asiel.

(...)

Het project voorziet een buismast met een hoogte van 33m die wordt opgericht binnen een zone met bomen en struiken die aansluit op een populierenrij langs de Geerbosstraat. Tevens bevinden zich aan de overzijde van de autosnelweg enkele windturbines. Er kan gesteld worden dat de mast qua hoogte niet vreemd is in deze omgeving.

Het telecommunicatiestation wordt opgericht in de noordwestelijke hoek van het perceel 676a, tussen 2 dicht bij elkaar gelegen grachten en aansluitend op de Geerbosstraat, zodat het ruimtegebruik optimaal is.

Het telecommunicatiestation bestaat uit een slanke buismast met een hoogte van 33m, enkele technische kasten aan de voet van de mast met een maximale hoogte van 2,35m en een omheining bestaande uit een draadafsluiting van 2,2m hoog. Dit alles wordt op een betonsokkel van 6x6m voorzien die met een toegangspad aansluit op de voorliggende weg. Voor de uitvoering van de werken dient een boom gerooid te worden, er wordt voorzien in een heraanplant van een hoogstammige boom. De installatie wordt opgericht in een zone beplant met bomen en struiken, die aansluit op een populierenrij langs de Geerbosstraat. Hieruit kan besloten worden dat de visueel-vormelijke impact op de omgeving beperkt zal zijn.

(...)

De aanvraag strijdt met de geldende gewestplanbestemming, nl. agrarisch gebied. De aanvraag bevat een gemotiveerd verzoek waarbij voldoende aangetoond wordt dat het een werk van algemeen belang betreft en dat de ruimtelijke impact beperkt is, er kan bijgevolg toepassing gemaakt worden van de afwijkingsbepaling zoals voorzien in art. 4.4.7 §2 van de VCRO.

...”

De verzoekende partijen stellen terecht dat in een vergunningsbeslissing niet kan worden volstaan met een loutere verwijzing naar het gemotiveerd verzoek in het aanvraagdossier. De motiveringsplicht vereist dat het vergunningverlenende bestuursorgaan in de beslissing zelf de redenen dient aan te geven op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

Ze beweren evenwel ten onrechte dat de verwerende partij in de bestreden beslissing louter verwijst naar het gemotiveerd verzoek in het aanvraagdossier en geen eigen beoordeling maakt van de ruimtelijk beperkte impact van de gevraagde handelingen.

In tegenstelling tot de beweringen van de verzoekende partijen, wordt in de bestreden beslissing wel degelijk op concrete wijze en uitdrukkelijk gemotiveerd waarom een buismast met een hoogte van 33 m qua hoogte niet vreemd is in de omgeving en een beperkte visueel-vormelijke impact op de omgeving zal hebben, zoals blijkt uit bovenstaande overwegingen.

Deze overwegingen in de bestreden beslissing zijn niet louter als onderdeel van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening op te vatten, zoals de verzoekende partijen menen, maar doen ook gelding als beoordeling van de ruimtelijk beperkte impact van de gevraagde handelingen.

De verzoekende partijen erkennen dat er zich in de onmiddellijke omgeving van het vergunde project bomen bevinden tot een hoogte van meer dan 25 m, en in de ruimere omgeving de autosnelweg met verlichtingspalen en windturbines.

Zij maken niet aannemelijk dat de schoonheidswaarde van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied gelegen op meer dan 200 m, aan de overkant van de spoorweg, in het gedrang zou komen, temeer daar in noordelijke richting de bovenvermelde bomen (populieren) zich bevinden waarbij de buismast aansluit.

Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om te beslissen dat de constructie met een hoogte van 33 m een ruimtelijk beperkte impact heeft, gelet op de reeds aanwezige beplanting en infrastructuur, met name de populierenrij langs de Geerbosstraat, de autosnelweg, en enkele windturbines. De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen beroepen zich op de schending van artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: Project-MER-richtlijn), artikelen 4.1.4, §1 en 4.3.7 decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 159 Gw., artikel 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet), het gewestplan Gentse en Kanaalzone, artikelen 12 en 13 Inrichtingsbesluit, het voorzorgsbeginsel, voorkomingsplicht, de materiële motiveringsplicht, artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

1.1.

In een eerste onderdeel menen de verzoekende partijen dat een project-MER is vereist, minstens een project-m.e.r.-screening. De aanvraag diende onvolledig en onontvankelijk te zijn verklaard.

De verzoekende partijen betwisten niet dat het ontwerp niet voorkomt op de lijst gevoegd als bijlage I, II en III van het Project-mer-besluit, doch volgens hen dient voorrang verleend te worden aan artikel 2 Project-MER-richtlijn. Er kunnen volgens hen immers aanzienlijke milieueffecten zijn.

Met een project-m.e.r.-screening had de aanvrager kunnen aangeven of door het project aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu te verwachten zijn. De verzoekende partijen bekritisieren dat er geen specifiek onderzoek is gebeurd met betrekking tot de gezondheidsrisico's voor de omwonenden uit de omliggende straten, mogelijke effecten op het cultuurhistorisch waardevolle landschap en mogelijke ongunstige effecten op de biodiversiteit.

1.2.

In een tweede onderdeel menen de verzoekende partijen dat geen natuurtoets werd uitgevoerd in toepassing van artikel 16 Natuurdecreet.

Er werd geen aandacht besteed aan de mogelijke nadelige invloed van dergelijke zendmast op de natuurwaarden in de omliggende natuur- en bosgebieden volgens het gewestplan.

Er zijn volgens de verzoekende partijen betekenisvolle gegevens waardoor hier sprake kan zijn van een mogelijke aantasting van natuurwaarden: de ligging in een trekroute voor vogels zoals blijkt uit de risico-atlas opgesteld door het INBO, de biologisch waardevolle vegetatie in de omgeving, een nadelig effect van straling op bijen, een natuurgebied en bosgebied ten noorden van de projectzone, de cumulatieve effecten met windmolens en de invloed van het stralingsniveau op vogels en vleermuizen.

2.1.

De verwerende partij stelt dat een milieueffectbeoordeling enkel nodig is voor projecten die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.

Op basis van de gegevens uit de aanvraag en de gegevens aangereikt door de adviesverlenende instanties kon het vergunningverlenende bestuursorgaan kennelijk redelijk oordelen dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

De gezondheidsrisico's werden ook grondig door het vergunningverlenend bestuursorgaan onderzocht en besproken. Bovendien is er een conformiteitsattest afgeleverd, wat het voldoen aan de toepasselijke reglementering met zich meebrengt.

2.2.

Volgens de verwerende partij werd wel degelijk onderzocht of er vermijdbare schade aan de natuur kan veroorzaakt worden, waarbij zij verwijst naar het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Melle.

De verzoekende partijen zouden op geen enkele manier bewijzen dat het vergunde telecommunicatiestation met pyloon een negatieve impact op de natuurwaarden in de omgeving kan hebben. Het louter aanhalen van studies die in het algemeen zouden aantonen dat gsm-straling een negatieve invloed heeft op bijen, vogels en vleermuizen, volstaat hiertoe niet. De aangehaalde studie over vogels handelt over windmolens, wat niet ter zake doet. Evenmin bewijzen de verzoekende partijen dat de buispyloon zich net zal bevinden in de corridor van de vleermuizen of in de trekroute van de vogels.

3.1.

De tussenkomende partij stelt dat artikel 2.1 van de Project-MER-richtlijn de lidstaten ertoe verplicht om de nodige maatregelen te nemen opdat de projecten die in artikel 4 van de richtlijn omschreven worden, aan een effectenbeoordeling onderworpen zouden worden. Deze projecten worden in de bijlagen I en II bij de richtlijn opgesomd. Telecommunicatie-infrastructuur wordt hier evenwel niet vermeld.

3.2.

De tussenkomenende partij verwijst enerzijds naar het advies van het college van burgemeester en schepenen, dat blijkt geeft van de uitvoering van de natuurtoets uit artikel 16, §1 Natuurdecreet, en anderzijds de vaststelling dat de stralingsreglementering werd nageleefd die ter bescherming van mens en leefmilieu werd vastgesteld.

Daaruit blijkt dat men bij het verlenen van de bestreden omgevingsvergunning voldoende oog heeft gehad voor de eventuele gevolgen van het project op de natuur.

4.

De verzoekende partijen antwoorden dat artikel 2 van de Project-MER-richtlijn zo gelezen dient te worden dat de vereiste dat een beoordeling van de effecten op het milieu plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend, enkel betrekking heeft op projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging en niet (enkel) op de projecten die in artikel 4 van de richtlijn worden omschreven.

Dit zou er immers toe leiden dat de exploitatie van telecominstallaties, eender welk bereik en eender hoe groot de uitrusting nooit aan enig concreet milieueffectenonderzoek dient te worden onderworpen, zelfs indien kan blijken dat er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn.

Met betrekking tot de natuurtoets, zijn de verzoekende partijen van mening dat hierbij niet verwezen kan worden naar het advies van het college van burgemeester en schepenen, aangezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat dit advies wordt overgenomen of aanvaard door de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

In een eerste onderdeel zijn de verzoekende partijen van mening dat een project-MER of minstens een project-m.e.r.-screeningsnota vereist was, niet zozeer op basis van de bijlagen I, II of III van het Project-MER-besluit, doch wel ingevolge artikel 2 Project-MER-richtlijn:

“De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van hun effecten plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4”.

Daargelaten de vraag of artikelen 2 en 4 Project-MER-richtlijn directe werking hebben, stelt de Raad vast dat telecommunicatie-infrastructuur niet wordt vermeld in bijlage I of II van de richtlijn, zoals vereist door artikel 4, eerste en tweede lid van de richtlijn:

“Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10, zulks:

- a) door middel van een onderzoek per geval,*
- of*
- b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria.*

De lidstaten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen.”

Het zijn wel degelijk enkel deze opgesomde projecten die mogelijks onderworpen worden aan een milieubeoordeling zoals bedoeld door de Project-MER-richtlijn. In zoverre de verzoekende partijen de bovenvermelde richtlijn bekritisieren, dient vastgesteld te worden dat de Raad hieromtrent geen bevoegdheid heeft.

2.

In een tweede onderdeel stellen de verzoekende partijen dat de natuurtoets niet werd uitgevoerd.

De zorgplicht in hoofde van de vergunningverlenende overheid wordt geconcretiseerd in de verplichte toepassing van de natuurtoets uit artikel 16 Natuurdecreet bij het beoordelen van vergunningen. Dit artikel bepaalt onder meer:

“§1. In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.”

De zorgplicht bedoeld in artikel 16, §1 Natuurdecreet is onder meer opgelegd aan de verwerende partij wanneer deze een vergunningsaanvraag dient te beoordelen.

Artikel 16 Natuurdecreet vormt een algemeen toetsingskader voor de bescherming van natuurwaarden. Wanneer de verwerende partij wordt gevat door een vergunningsaanvraag, dient zij er zorg voor te dragen, door het opleggen van voorwaarden of het weigeren van de vergunning, dat er geen vermijdbare schade aan de natuur ontstaat. In het kader van de natuurtoets bestaat geen specifieke motiveringsplicht. Het feit dat het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag niet expliciet verwijst naar de natuurtoets maar wel uit de vergunningsbeslissing of de stukken van het administratief dossier blijkt dat er rekening is gehouden met de effecten van de aanvraag op de natuurwaarden, kan in principe volstaan om te voldoen aan de zorgplicht die bestaat in hoofde van de vergunningverlenende overheid.

Vermijdbare schade moet worden begrepen als schade die de aanvrager kan vermijden door het aanpassen van de gevraagde handelingen, door het nemen van bepaalde voorzorgsmaatregelen, die in de praktijk haalbaar zijn en die niet leiden tot de ondoeltreffendheid van de aanvraag. Om toepassing te maken van de natuurtoets dient geen drempelwaarde wat betreft vermijdbare schade te worden overschreden.

Uit het voorgaande volgt dat de natuurtoets slechts relevant is wanneer een risico bestaat op het ontstaan van ‘vermijdbare’ schade aan natuurwaarden. Het behoort tot de stelplicht van de verzoekende partijen die de schending inroepen van artikel 16, §1 van het Natuurdecreet om voldoende concrete gegevens aan te brengen waaruit blijkt welke aanwezige natuurelementen in de onmiddellijke of de ruimere omgeving door de aangevraagde werken schade zouden lijden en welke de aard van die schade zou zijn.

De verzoekende partijen geven een algemene uiteenzetting van de op de verwerende partij rustende zorgplicht in de zin van artikel 16, §1 van het Natuurdecreet en beperken hun uiteenzetting verder tot volgende gegevens: de ligging in een trekroute voor vogels, de omgeving wordt gekenmerkt door biologisch waardevolle vegetatie, een nadelig effect op bijen, een natuurgebied en bosgebied ten noorden van de projectzone, een cumulatief effect met windmolens en de invloed van het stralingsniveau op vogels en vleermuizen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich baseren op allerlei algemene gegevens, maar geen concrete gegevens aanbrengen waaruit zou blijken dat natuurelementen in de onmiddellijke of de ruimere omgeving door het aangevraagde project schade zouden lijden, welke de aard van die schade zou zijn en of die schade al dan niet vermijdbaar is. De Raad merkt verder nog op dat ook doorheen de vergunningsprocedure geen argumentatie is ontwikkeld over, noch is gewezen op, een vermeende aantasting van natuurwaarden in de omgeving door het aangevraagde project.

De verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat de verwerende partij inzake de natuurtoets niet voldaan heeft aan de op haar rustende zorgplicht.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen beroepen zich op de schending van de artikelen 2,7°, 2,8° en 5 Omgevingsvergunningsdecreet, artikelen 2, 28°, 16 en 18 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsbesluit), het Verdrag van 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (hierna: Verdrag van Aarhus), het ministerieel besluit van 16 januari 2017 tot wijziging van een aantal formulieren naar aanleiding van de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning, de onwettigheid van de beslissing van 4 mei 2018 waarbij de aanvraag van de omgevingsvergunning ontvankelijk en volledig werd verklaard en de onwettigheid van het conformiteitsattest van 12 januari 2018, beide in toepassing van artikel 159 Gw., artikelen 2 en 3 Motiveringswet, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en machtsoverschrijding.

De verzoekende partijen lichten toe dat de aanvraag bij de openbaarmaking ervan onvolledig en misleidend was. Er was enkel sprake van een telecomstation, terwijl er over een pyloon van 33 m niets werd gezegd.

Er werd beslist op basis van een onvolledig en deels foutief samengesteld aanvraagdossier. Zo is het onduidelijk welke zendsterkte en welk zendbereik het vergunde station heeft. Het conformiteitsattest bevat slechts enkele lijntjes en is vaag en onbegrijpelijk. Verder werd in de aanvraag de nabijgelegen woning (Animal Trust) op een onjuiste plaats gelokaliseerd zo'n 200 m verder, terwijl het vlak naast de site gelegen is. De verzoekende partijen menen ook dat de aanvraag niet volgens het juiste modelformulier is opgesteld, waardoor belangrijke (milieu)informatie ontbreekt.

Bovendien werd het conformiteitsattest niet verleend door de verwerende partij doch wel door het Vlaams Planbureau. Nochtans is het de bedoeling van het Omgevingsvergunningsdecreet om in één enkele vergunning te beslissen over zowel de bouw als de exploitatie van een vergunningsplichtig project. De verzoekende partijen beschouwen dit als een inbreuk op het integratieprincipe waarop de omgevingsvergunning steunt.

De aanvraag van het conformiteitsattest werd bovendien niet openbaar gemaakt. Er is een gebrek aan inspraak, wat in strijd is met het Verdrag van Aarhus.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat het conformiteitsattest “*een eigen leven mag leiden binnen het kader van Vlarem II*”, dan nog moet worden vastgesteld dat het attest uiterst summier en onduidelijk is en niet verduidelijkt wat de werkelijke perimeter van het bereik of de technische kenmerken zijn, zodat het niet als deugdelijk motief in de bestreden beslissing kon worden verwerkt.

2.

De verwerende partij benadrukt dat een telecomstation steeds gepaard gaat met een mast zodat de openbaarmaking van de aanvraag geen aanleiding kan geven tot misleiding.

De antwoorden op de vragen die de verzoekende partijen omtrent de zendsterkte en technische kenmerken hebben, zijn te vinden in het conformiteitsattest, dat ook deel uitmaakt van het aanvraagdossier, en dat de verzoekende partijen dus konden inkijken. Minstens gaat het om bijkomende informatie die de verzoekende partijen hadden kunnen opvragen tijdens het openbaar onderzoek. Ze hebben echter nagelaten dat te doen. Afgeleverde conformiteitsattesten worden ook steeds gepubliceerd.

Het omgevingsloket geldt enkel voor de stedenbouwkundige vergunning, de milieuvergunning en de socio-economische vergunning. Een conformiteitsattest valt hier onder geen beding onder.

Voor zover de verzoekende partijen stellen dat hun recht op inspraak wordt geschonden doordat aan het conformiteitsattest geen openbaar onderzoek voorafgaat, bekritisieren zij in wezen de keuze van de decreetgever, waarover de Raad zich niet kan uitspreken.

Tot slot wordt nergens in de regelgeving verplichtend gesteld om het modelformulier zoals voorzien in het ministerieel besluit van 16 januari 2017 te gebruiken.

3.

De tussenkomen partij verklaart dat de aanvraag werd bekendgemaakt als het plaatsen van een telecomstation. Uit dergelijke omschrijving konden de verzoekende partijen weten dat de aanvraag onder meer betrekking had op het plaatsen van een pyloon met zendantennes. De omschrijving van het voorwerp van de vergunningsaanvraag op de bekendmakingsaffiche van het openbaar onderzoek diende de verzoekende partijen er dan ook toe aan te zetten om het aanvraagdossier bij de gemeente Melle te gaan inkijken.

Er is geen vergunningsplichtige exploitatie die in de omgevingsvergunning diende te worden geïntegreerd. Het omgevingsvergunningsdecreet is van toepassing op projecten die onderworpen zijn aan de vergunningsplicht voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen en de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of tweede klasse. De indelingslijst van activiteiten en inrichtingen is opgenomen in bijlage I bij VLAREM II. Het exploiteren van zendapparatuur is niet opgenomen in deze bijlage.

Artikel 6.10.2.5 VLAREM II legt de verplichting op om voorafgaand aan de exploitatie van zendapparatuur over een conformiteitsattest te beschikken. De beoordeling die gemaakt dient te worden in het kader van het afleveren van een conformiteitsattest op basis van artikel 6.10.2.5 VLAREM II is een louter technische beoordeling. Er moet daarbij enkel nagegaan worden of de stralingsnormen zoals bepaald in het VLAREM II worden nageleefd.

De verwerende partij heeft zich er in de bestreden beslissing van vergewist dat voor de exploitatie van de zendapparatuur een conformiteitsattest voorhanden was en geoordeeld dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlarem II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats. Rekening houdende met het verleende

conformiteitsattest kan de verwerende partij in alle redelijkheid oordelen dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is.

Het conformiteitsattest dat op 12 januari 2018 aan de tussenkomende partij werd verleend, maakt ook integraal deel uit van het vergunningsaanvraagdossier, en kon dus, samen met de overige stukken van het aanvraagdossier, gedurende het openbaar onderzoek worden ingekeken. Bovendien is het ook online publiek raadpleegbaar.

4.

De verzoekende partijen stellen nog dat een telecomstation zowat van alles kan zijn, volgens hen diende minstens vermeld te worden dat het ging om een telecomstation met een buispylon van 33 m hoog.

De verzoekende partijen erkennen dat het exploiteren van zendapparatuur niet is opgenomen in bijlage I bij VLAREM II, wat de indelingslijst van vergunningsplichtige activiteiten en inrichtingen vormt. Er is geen vergunningsplichtige exploitatie die in de omgevingsvergunning diende te worden geïntegreerd.

De andere partijen ontkennen niet het aanzienlijke belang van dit conformiteitsattest. Het maakt inderdaad deel uit van de onderbouwing van de beslissing, meer bepaald met betrekking tot de gezondheidsaspecten. De verzoekende partijen blijven echter van mening dat er een wettigheidsprobleem is met het conformiteitsattest. Het attest is uiterst summier en bevat geen enkele concrete motivering in verband met het al dan niet vervuld zijn van de Vlarem II voorwaarden.

Het vermeldt enkel een weinig of nietszeggende alinea, met volgende bewoordingen: "Het Vlaams Planbureau voor omgeving van het Departement Omgeving certificeert dat als de elementen in het technische dossier (bijlage) de werkelijke situatie weergeven, de vermelde vast opgestelde zendantennes voldoen aan de bepalingen van deel 2 (milieukwaliteitsnorm voor electromagnetische golven) en, indien van toepassing, deel 6 (norm per vast opgestelde zendantenne) van titel II van het VLAREM". Verder wordt nog vermeld dat de eigenaar NV Proximus bij de Vlaamse overheid een aanvraag voor een conformiteitsattest voor een of meerdere opgestelde zendantennes ingediend (heeft) overeenkomstig de bepalingen in deel 6 van titel II van het Vlarem. Bij deze aanvraag werd een technisch dossier gevoegd.

Dit attest werd afgeleverd mits een zeer algemene vage voorwaardelijke formulering ("als" en "indien"), over een aanvraag waarvan geen datum is bekend en met een technisch dossier dat niet wordt bijgevoegd, waardoor de formele motiveringsplicht niet werd nageleefd (artikel 3 Motiveringswet in het bijzonder). De uitermate oppervlakkige, voorwaardelijke en vage motivering vervat in dit attest dat in feite een vorm van toelating blijkt te zijn kan in alle redelijkheid de wettigheidstoets niet doorstaan.

De verzoekende partijen hebben ook belang bij dit middelonderdeel, want het conformiteitsattest diende ook de gezondheidsrisico's te beoordelen. In het conformiteitsattest wordt evenwel met geen enkel woord concreet gerept over gezondheidsrisico's.

Ze menen dat het recht op inspraak geschonden is zoals gewaarborgd door het Verdrag van Aarhus aangezien er geen enkele vorm van inspraak van het publiek is.

Ten slotte zijn de verzoekende partijen van mening dat de bepalingen van hoofdstuk 6.10 van Vlarem II niet zijn voorafgegaan door een plan-MER en stellen ze met verwijzing naar het arrest

d'Oultremont van het Hof van Justitie dat dit ook hier als een substantieel proceduregebrek kan aangenomen worden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren om te beginnen aan dat de openbaarmaking van de aanvraag met het oog op het openbaar onderzoek onvolledig en misleidend was.

De omschrijving van de aanvraag op de bekendmaking komt evenwel overeen met het voorwerp van de bestreden beslissing. Het is allerm minst ongebruikelijk dat een telecomstation een zendmast omvat. De omschrijving op de bekendmaking van de aanvraag kan niet als onvolledig of misleidend worden beschouwd.

2.

De exploitatie van zendapparatuur is niet opgenomen in bijlage I bij VLAREM II. Het betreft geen vergunningsplichtige exploitatie die met een aanvraag voor omgevingsvergunning dient te worden aangevraagd of in de voorliggende aanvraag moet worden geïntegreerd. De kritiek van de verzoekende partijen op het gegeven dat de exploitatie van zendapparatuur niet in de omgevingsvergunning werd geïntegreerd, is een opportunistiekritiek op de decreetgever, waarvoor de Raad niet bevoegd is en die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

3.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota dat hoofdstuk 6.10 van Vlarem II niet voorafgegaan is door een plan-MER en stellen dat dit *“gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie inz. d'Oultremont”* ook *“kan worden aangenomen als een substantieel proceduregebrek”*.

De verzoekende partijen laten na dit nieuw middelonderdeel uiteen te zetten. Ze geven de geschonden geachte regelregels niet aan en zetten evenmin uiteen op welke wijze deze rechtsregels geschonden zouden zijn. Ze laten na om toe te lichten om welke reden ze menen dat hoofdstuk 6.10 van Vlarem II een plan of programma zou zijn waarvoor een plan-MER vereist zou zijn. Bij gebrek aan een duidelijke en concrete uiteenzetting wordt dit middelonderdeel verworpen.

4.

De verzoekende partijen stellen tevens dat het conformiteitsattest niet aan een openbaar onderzoek is onderworpen en dat het alleszins te summier is, zodat ze in de aanvraag geen nuttige informatie hebben gevonden over de gezondheidsrisico's en dat hun inspraakmogelijkheden daardoor ingeperkt werden.

Op basis van artikel 23 OVD is een openbaar onderzoek georganiseerd over de vergunningsaanvraag. Gedurende het openbaar onderzoek kan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon zijn standpunten, opmerkingen en bezwaren indienen.

Het openbaar onderzoek bestaat onder meer uit het (digitaal of analoog) ter inzage leggen van de vergunningsaanvraag met zijn bijlagen in het gemeentehuis van de gemeente waar het voorwerp van de vergunningsaanvraag uitgevoerd zal worden. De ter inzage gelegde stukken moeten belanghebbende derden toelaten voldoende inzicht te krijgen in het beoogde project zodat zij op nuttige wijze hun bezwaarrecht kunnen uitoefenen.

De Raad stelt vast dat enkel de eerste pagina van het conformiteitsattest werd gevoegd bij de documenten van de vergunningsaanvraag, zoals blijkt uit het Omgevingsloket. Deze eerste pagina luidt als volgt:

“ ...

Betreffende de normering van vast opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz

Eigenaar

Proximus NV

Koning Albert 11-laan 27 , 1030 Brussel

heeft bij de Vlaamse overheid een aanvraag voor een conformiteitsattest voor een of meerdere vast opgestelde zendantennes ingediend, overeenkomstig de bepalingen in deel 6 van titel II van het VLAREM. Bij deze aanvraag werd een technisch dossier gevoegd.

Het betreft een installatie die zich bevindt te

Geerbosstraat 1, 9090 MELLE

Dossiernummer 00101739

Referentie eigenaar 91LNA_05-353500660

Het volgende aantal zendantennes wordt in het dossier hernomen: 12

Het Vlaams planbureau voor omgeving van het Departement Omgeving certificeert dat, als de elementen in het technische dossier (bijlage) de werkelijke situatie weergeven, de vermelde vast opgestelde zendantennes voldoen aan de bepalingen van deel 2 (milieukwaliteitsnorm voor elektromagnetische golven) en, indien van toepassing, deel 6 (norm per vast opgestelde zendantenne) van titel II van het VLAREM

Gedaan te Brussel, 12-01-2018

...”

Het conformiteitsattest betreft een stuk dat essentieel kan zijn voor een volledige en correcte inschatting van de aan het aangevraagde project verbonden nadelen en risico's. Er is sprake van een uitholling van het openbaar onderzoek wanneer belanghebbende derden bij de uitoefening van hun inzage- en bezwaarrecht geen kennis kunnen krijgen van gegevens of documenten zonder dewelke de vergunning niet kan worden verleend.

De verzoekende partijen kunnen worden gevolgd wanneer zij aangeven dat uit de gegevens ter inzage tijdens het openbaar onderzoek niet blijkt wat de straling en zendsterkte van de vergunde antennes zal zijn. Deze specifieke informatie wordt niet weergegeven op de eerste pagina van het conformiteitsattest zoals voorgelegd in het openbaar onderzoek. Ook het technisch dossier werd niet voorgelegd tijdens het openbaar onderzoek.

Met de verzoekende partijen moet worden vastgesteld dat een onderzoek naar de concrete gezondheidsrisico's nog steeds vereist is bij de beoordeling van een aanvraag tot omgevingsvergunning.

De verwerende partij dient immers bij de beoordeling van de aanvraag inzake gezondheidsrisico's rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand, zoals ook blijkt uit de beoordeling van het onderstaande vierde middel.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen beroepen zich op de schending van artikelen 1.1.4 en 4.3.1 VCRO, artikel 23 Grondwet, de artikelen 2 en 3 Motiveringswet, de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en de retroactieve kracht van vernietigingsarresten van de Raad van State.

Het project zou niet verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening, onder meer wat betreft de hoogte van de constructie, het visueel-esthetische aspect, het ruimtegebruik, een relictlandschap en beschermd monument ten noordwesten van de Geerbosstraat en gezondheidshinder. De bestreden beslissing strookt niet met de vereiste om de “ruimtelijke kwaliteit” te respecteren. De schaal van de constructie in verhouding tot de omgeving werd niet concreet beoordeeld. De verwijzing naar een geplande windturbine op hetzelfde perceel is niet pertinent, aangezien de milieuvergunning voor deze windturbine inmiddels door de Raad van State werd vernietigd. De bomen in de omgeving zijn volgens de verzoekende partijen slechts 10 tot 20 m hoog. De overweging dat een mast qua hoogte “niet vreemd” is in deze omgeving is kennelijk onbewezen en onjuist. De mast zal nog ongeveer de helft boven de begroeiing uitsteken. Verder zetten ze uiteen dat er wel degelijk een cultuurhistorisch aspect in de omgeving is, waarbij ze onder meer verwijzen naar een relictlandschap en het beschermd monument van domein De Bueren. Ze menen ook dat het bodemreliëf wel degelijk zal wijzigen, namelijk door de aanleg van het funderingsvlak van 36 m². Ondanks de uitvoerige uitleg in de bestreden beslissing over het gezondheidsaspect, is er volgens de verzoekende partijen wel degelijk een kennelijk probleem inzake gezondheidseffecten, waarbij ze naar wetenschappelijke studies verwijzen en menen dat de studies die in de bestreden beslissing worden vermeld niet erg actueel zijn. Ze besluiten dat de motivering inzake de vereisten van een goede ruimtelijke ordening niet afdoende is en op een aantal punten (visueel-esthetisch aspect, cultuurhistorisch aspect, gezondheidseffecten, ...) te weinig onderbouwd door verifieerbare en reële, actuele dossiergegevens. De verwerende partij heeft de risico's voor ongezonde immissie van stralingen op omwonenden of passanten in de wijde omtrek niet weerlegd.

Tot slot verwijzen de verzoekende partijen naar wat in de aanvraag zelf is uiteengezet over de verenigbaarheid met de ruimtelijke context en merken ze op dat er niets is gezegd over de nabije woning/ asiel ('Animal Trust') waar mensen wonen en dieren verblijven, noch over het landschap met weilanden bij de Vuntebeek. Bovendien vereist de formele motiveringsplicht dat indien de overheid een standpunt van de aanvrager bijtreedt, dit minstens in de beslissing zelf te lezen is.

2.

De verwerende partij stelt dat zij alle motieven met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening die de beslissing verantwoorden in de bestreden beslissing vermeldt.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet correct is of niet gebaseerd is op concrete en correcte gegevens. Zij formuleren enkel opportuiniteitskritiek waarover de Raad zich niet kan uitspreken.

Verzoekende partijen kunnen bovendien artikel 23 van de Grondwet niet nuttig invoepen aangezien het artikel geen rechtstreekse werking heeft.

3.

De tussenkomende partij wijst allereerst op de overwegingen van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de hoogte en het visuele aspect stelt zij dat het aangevraagde aanvaardbaar is, gelet op (i) de infrastructuur die reeds in de onmiddellijke omgeving aanwezig is (de autosnelweg E40 en de spoorlijn 50A Brussel-Oostende); (ii) de omstandigheid dat de pyloon wordt opgericht

binnen een zone met bomen en struiken, die aansluit op een populierenrij langs de Geerbosstraat, en (iii) de windturbines die eveneens in de omgeving aanwezig zijn.

Dat de pyloon niet volledig aan het zicht wordt onttrokken, toont niet aan dat deze beoordeling als foutief kan worden aangemerkt.

Met betrekking tot het ruimtegebruik heeft de verwerende partij overwogen dat aangezien de constructie ingeplant wordt in een hoek van het perceel, tussen twee dicht bij elkaar gelegen grachten en aansluitend op de Geerbosstraat, het aangevraagde aanvaardbaar is. Dit is opnieuw niet kennelijk onredelijk te noemen.

Wat ten slotte de cultuurhistorische aspecten betreft, is het dichtstbijzijnde punt van de relictzona, waarnaar de verzoekende partijen verwijzen, gelegen op ongeveer 430 meter van de inplantingsplaats. Het beschermde domein De Bueren, met het kasteel De Bueren is zelfs op 696 meter van de inplantingsplaats gelegen, en is volledig omringd door hoogstammig groen. Beide zones liggen, ten opzichte van de inplantingsplaats, ook voorbij de spoorweg. Gelet op deze elementen, is het cultuurhistorische aspect in dit vergunningendossier bezwaarlijk een relevant criterium te noemen binnen de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

4.

De verzoekende partij benadrukt nog dat het gezondheidsaspect een verplicht deel uitmaakt van de te beoordelen aspecten in toepassing van artikel 4.3.1, §2 VCRO. Het is dus niet alleen een kwestie van exploitatie.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij geen afdoende beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening heeft gemaakt, onder meer wat betreft de hoogte van de constructie, het visueel-esthetische aspect, het ruimtegebruik, de cultuurhistorische aspecten en de gezondheidsrisico's.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenende bestuursorgaan. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing dat het project een buismast met een hoogte van 33 m voorziet die wordt opgericht binnen een zone met bomen en struiken die aansluit op een populierenrij langs de Geerbosstraat. Tevens bevinden zich aan de overzijde van de autosnelweg enkele windturbines. Er kan gesteld worden dat de mast qua hoogte niet vreemd is in deze omgeving.

De verzoekende partijen erkennen dat er bomen en struiken zijn in de omgeving, doch de hoogte van de eiken en populieren zou variëren tussen 10 m en maximaal 20 m, terwijl zij in hun eerste middel nog stelden dat deze populieren 25 m hoog zijn.

Met de tussenkomen de partij oordeelt de Raad dat het feit dat de pyloon niet volledig aan het zicht wordt onttrokken, niet aantoon dat deze beoordeling als foutief of als kennelijk onredelijk kan worden aangemerkt.

De verzoekende partijen bekritisieren ook de overweging dat het telecommunicatiestation wordt opgericht in de noordwestelijke hoek van het perceel 676A, tussen twee dicht bij elkaar gelegen grachten en aansluitend op de Geerbosstraat, zodat het ruimtegebruik optimaal is. Zij achten dit een subjectieve beoordeling van ruimtegebruik van een zijstrook van een weiland nabij een veldweg.

Hoewel de verzoekende partijen de beoordeling van de verwerende partij in de uiteenzetting van hun middel betrekken, kan de Raad niet voorbij aan de vaststelling dat zij zich in wezen beperken tot het uiten van een eigen en andere beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De verzoekende partijen lijken dan ook voornamelijk aan te sturen op een nieuwe inhoudelijke beoordeling waarvoor de Raad niet bevoegd is. Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van de verwerende partij.

Tegenover de beoordeling door de verwerende partij dat er zich geen cultuurhistorische aspecten in de omgeving bevinden, staat nog de bemerking van de verzoekende partijen dat er wel cultuurhistorische aspecten in de omgeving bevinden, waarbij ze verwijst naar de relictzone en het als monument beschermde domein De Bueren.

Terecht wijst de tussenkomen de partij erop dat het dichtstbijzijnde punt van de relictzone gelegen is op ruim 400 m van de inplantingsplaats, dat het kasteel De Bueren nog verder van de inplantingsplaats is gelegen en volledig omringd is door hoogstammig groen. Beide zones liggen, ten opzichte van de inplantingsplaats, ook voorbij de spoorweg. Gelet op deze elementen, is het cultuurhistorische aspect in dit vergunningendossier bezwaarlijk een relevant criterium te noemen binnen de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Waar de verzoekende partijen nog stellen dat de Geerbosstraat zelf een "eeuwenoude landelijke verbindingsweg" is, volstaat dit niet om aan te nemen dat de weg op zich een relevante cultuurhistorische waarde heeft die bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening betrokken dient te worden.

De verzoekende partijen maken evenmin aannemelijk dat de aanleg van de fundering een relevante wijziging van het bodemreliëf veroorzaakt die besproken dient te worden bij de beoordeling.

De criteria van artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO dienen immers slechts beoordeeld te worden voor zover ze noodzakelijk of relevant zijn.

Het middel wordt verworpen wat betreft de kritiek op bovenvermelde aspecten.

3.

Wat de gezondheidsrisico's betreft, wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat uit het verleende conformiteitsattest blijkt dat op de plaats waar het telecommunicatiestation zal worden ingericht, de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Gelet op, enerzijds, de normen die worden opgelegd, en, anderzijds, de bevestiging met het verleende conformiteitsattest dat die normen worden nageleefd, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlare II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats.

Door te overwegen dat een concrete beoordeling van de gezondheidsrisico's wordt gemaakt door enkel te verwijzen naar de regelgeving en het verleende conformiteitsattest, zonder rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand, en terwijl blijkt dat de verwerende partij zich bij haar beoordeling baseert op een onvolledig conformiteitsattest, zoals is vastgesteld bij de beoordeling van het derde middel, is geen concrete beoordeling van de gezondheidsrisico's uitgevoerd en wordt artikel 4.3.1, §2 VCRO geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

De Raad kan, naast het bevel om een nieuwe beslissing te nemen binnen een door de Raad te bepalen termijn, onder meer de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan een nieuwe beslissing dienen te worden gesteld.

Nu de formaliteit van het openbaar onderzoek onmiskenbaar als een substantiële pleegvorm moet worden aangemerkt en onder het derde middel werd vastgesteld dat deze substantiële pleegvorm werd geschonden, is de Raad van oordeel dat de loutere vernietiging van de bestreden beslissing op zich niet kan volstaan om de in het derde middel van dit arrest vastgestelde onwettigheid te herstellen.

Het komt de Raad dan ook passend voor dat de verwerende partij, alvorens een nieuwe beslissing te nemen, de nodige schikkingen treft om op gemeentelijk niveau een nieuw openbaar onderzoek te organiseren over de aanvraag.

Om het openbaar onderzoek met de nodige zorgvuldigheid te kunnen organiseren en de resultaten op zorgvuldige wijze te beoordelen, acht de Raad het aangewezen dat aan de verwerende partij een langere termijn dan gebruikelijk wordt gegund om een nieuwe beslissing te nemen. Een termijn van vijf maanden lijkt hiertoe in alle redelijkheid voldoende garanties te bieden.

Hoe dan ook blijft de verwerende partij, als vergunningverlenend bestuursorgaan die de aanvraag onderzocht en beoordeeld heeft, het bestuursorgaan dat opnieuw over het ingestelde beroep dient te oordelen, met inachtnaam van de hierboven door de Raad gegeven injunctie.

VIII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

De verzoekende partijen vragen om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen ten laste van de verwerende partij. De verwerende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro toe te kennen ten laste van de verzoekende partijen.

Gezien de bestreden beslissing wordt vernietigd, wordt de verwerende partij aanzien als de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv PROXIMUS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 17 augustus 2018, waarbij aan de tussenkomende partij de omgevingsvergunning wordt verleend voor het plaatsen van een nieuw telecomstation met buispyloon op het perceel gelegen te 9090 Melle, Geerbosstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nr. 676A.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vijf maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De verwerende partij moet hierbij rekening houden met de overwegingen in 'Bevel met toepassing van artikel 37 DBRC-decreet'.
5. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 15 oktober 2019 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO